Η Μικρασιατική καταστροφή σύμφωνα με τον Χόρτον

Ελληνική γενοκτονία

*του **Βασίλειου Μακρυπούλια****

Ο Γεώργιος Χόρτον ήταν γενικός πρόξενος των Ηνωμένων Πολιτειών στην Εγγύς Ανατολή επί τριάντα χρόνια. Μας αναφέρει αρχίζοντας το βιβλίο του- το οποίο είναι αφιερωμένο στη γενοκτονία των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και του Πόντου από τα τουρκικά στρατεύματα του Μουσταφά Κεμάλ- με τίτλο «η μάστιγα της Ασίας», ότι υπηρετώντας πολλά χρόνια στην Εγγύς Ανατολή παρακολούθησε τη σταδιακή και βαθμιαία εξόντωση των Χριστιανών και της Χριστιανοσύνης στην περιοχή εκείνη. Ιστορικά λοιπόν μας βοηθεί να εξάγουμε το σημαντικό και τεκμηριωμένο συμπέρασμα της ηθελημένης και εσκεμμένης εξαφάνισης των Ελληνικών και Χριστιανικών πληθυσμών από την Μικρά Ασία και τον Πόντο προκειμένου οι Έλληνες να συρρικνωθούν στη σημερινή Ελλάδα, γενόμενοι πέρασμα των Μεγάλων Δυνάμεων προς την ελεγχομένη Ανατολή.

Ο Χόρτον στο περισπούδαστο αυτό βιβλίο του κατηγορεί ευθέως τις μεγάλες δυνάμεις για το γεγονός ότι επέτρεψαν να συμβούν όλα όσα κατέληξαν στην Ελληνική γενοκτονία. Μας αναφέρει ότι βρισκόταν στη Σμύρνη το 1917 όταν η Τουρκία διέκοψε τις σχέσεις με τις ΗΠΑ. Εκεί δέχθηκε τις γραπτές αλλά και προφορικές εκθέσεις των ντόπιων Αμερικανών οι οποίοι δυστυχώς είχαν γίνει

αυτόπτες μάρτυρες των εκτεταμένων και απίστευτα φρικτών(όπως αναφέρει) σφαγών των Τούρκων ενάντια στους Αρμενίους. Συζητούμε για τα έτη 1915-1917. Πάλι εξάγουμε πολύτιμα ιστορικά συμπεράσματα διότι ο Κεμάλ συνέχισε την σουλτανική πολιτική της γενοκτονικής εξαφάνισης των Ελληνικών και Αρμενικών πληθυσμών από τη Μικρά Ασία, τον Πόντο και τα υπόλοιπα μέρη που ζούσαν όλες αυτές οι Εθνικές πληθυσμιακές ομάδες. Ο συγγραφέας μας υπενθυμίζει ότι επέστρεψε στη Σμύρνη κάποια χρόνια αργότερα και έμεινε εκεί μέχρι το βράδυ της 13^{ης} Σεπτεμβρίου του 1922 οπότε η πόλη πυρπολήθηκε από τα στίφη των όχλων του Μουσταφά Κεμάλ, ο πληθυσμός εσφαγιάσθηκε, μάλιστα αναφέρεται ότι η τραγωδία αυτή συγκρίνεται με την κόλαση του Δάντη και δεν έχει προηγούμενο στην ανθρώπινη ιστορία.

Ο Χόρτον διατείνεται ότι έγραψε αυτό το βιβλίο για δύο κυρίως λόγους. Για να αναδείξει το εύρος της ανθρώπινης καταστροφής που συνέβη από τα τουρκικά στρατεύματα του Κεμάλ, αλλά και για να καταδείξει την αναμενόμενη μείωση των χριστιανικών πληθυσμών από τη Μικρά Ασία και την Εγγύς Ανατολή. Αυτή η μείωση ίσως ήταν σημαντική για την περαιτέρω γεωπολιτική πορεία των μεγάλων δυνάμεων. Οι μάζες του ισλάμ σε κάθε περίπτωση ελέγχονται ευκολότερα και καθοδηγούνται χειραγωγούμενες σύμφωνα με τα σχέδια των εξουσιαστών αυτού του κόσμου. Ας σημειώσουμε μία ενδεικτική παράγραφο του συγγραφέως «Άλλος ένας σκοπός είναι να δώσω στους ανθρώπους της εκκλησίας των Ηνωμένων Πολιτειών την ευκαιρία να αποφασίσουν αν θα θέλουν να συνεχίσουν να δαπανούν μέσα στην Τουρκία εκατομμύρια δολλάρια που μαζεύονται με μικρούς και μεγάλους εράνους για την υποστήριξη σχολείων στα οποία δεν επιτρέπεται πλέον να διαβάζεται η Αγία Γραφή ή να διδάσκεται ο Λόγος του Χριστού. Αναρωτιέμαι μήπως στην πραγματικότητα κάμνουν περισσότερο κακό παρά καλό στη Χριστιανική υπόθεση και στο Χριστιανισμό υποστηρίζοντας ιδρύματα που δέχθηκαν ένα τέτοιο συμβιβασμό».

Ο Χόρτον σαν ένας άλλος Θουκυδίδης γράφει ενάντια στη λήθη και στην μη ιστορική εκτίμηση προς όφελος του Ελληνισμού όλων όσων φρικιαστικών γεγονότων συνέβησαν από τα στίφη του Κεμάλ τις αποφράδες εκείνες ημέρες. Ο συγγραφέας δίνει την ιστορική εκτίμηση ότι η μικρασιατική καταστροφή ήταν η ηθελημένη διάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και της Μεγάλης Ιδέας επανασύστασης του αρχεγόνου Ελληνικού κράτους(έστω στις προδιαγραφές του Ρήγα και του Δραγούμη).Σκοτώσανε το πνεύμα του Ελληνισμού το οποίο και θα ξαναζούσε και θα ξαναζωντάνευε δίνοντας μία άλλη πολιτιστική αναπνοή σε εκείνη την περιοχή, σε όλον τον κόσμο. Αναφέρει σχετικά ο συγγραφέας : «Η διαδικασία της εξοντώσεως αυτής πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια μιάς σημαντικής χρονικής περιόδου, με καθορισμένο σκοπό και με σύστημα και με προσεκτικά διαλεγμένες εκ των προτέρων λεπτομέρειες και συντελέσθηκε με απερίγραπτες ωμότητες προκαλώντας την καταστροφή σημαντικού αριθμού ανθρωπίνων υπάρξεων μεγαλυτέρου από εκείνον οιουδήποτε άλλου διωγμού που έλαβε χώρα μετά τον ερχομό του Χριστού.

Ο Χόρτον, ο αξιωματούχος και αυτόπτης μάρτυς, συγκρίνει τη γενοκτονία των Ελλήνων από τους τούρκους του Κεμάλ, με ό,τι το πιο απάνθρωπο έχει ποτέ συμβεί στη μεταχριστιανική παγκόσμια κοινότητα. Εμβαθύνει λέγοντας ότι έγινε προσπάθεια γενοκτονικής εξαφάνισης ενός έθνους και της θρησκείας του. Ο Κεμάλ προσπάθησε για ιστορικούς και γεωπολιτικούς λόγους να εξαφανίσει τους Έλληνες της Μικράς Ασίας. Προσπάθησε να εξαφανίσει απλούς ανθρώπους και αυτό δίδει στο όλο έγκλημα απάνθρωπες διαστάσεις.

Ο Χόρτον σωστά επισημαίνει ότι στην Ελλάδα καθώς και στις Βαλκανικές χώρες επικρατούσε η γνώμη ότι το Σύνταγμα σήμαινε ίσα δικαιώματα για όλους μέσα στην Τουρκία ανεξάρτητα από την θρησκεία τους. Σήμαινε τη χαραυγή μιάς νέας εποχής. Ο Χόρτον επεξηγεί με καταπληκτικό Θουκυδίδειο τρόπο τον βαθύτερο λόγο της Ελληνικής γενοκτονίας εκ μέρους του τουρκικού στρατού του Κεμάλ. Αν λοιπόν-λέει ο Χόρτον- αυτή η νέα εποχή ερχόταν στην Τουρκία, αυτή η χώρα σήμερα θα ήταν μία από τις πλέον ευημερούσες και προοδευτικές χώρες του κόσμου. Αυτό όμως δεν μπορούσε να συμβεί διότι πολύ γρήγορα οι Χριστιανοί(μεγάλο κομμάτι των οποίων ήταν Έλληνες)θα είχαν ξεπεράσει τους Οθωμανούς οι οποίοι πολύ γρήγορα θα είχαν βρεθεί σε δυσχερή

και κατώτερη θέση σε θέματα εμπορίου, βιομηχανίας και οικονομικής ανάπτυξης.Η επίγνωση αυτού του πράγματος οδήγησε τους Τούρκους στη διάπραξη της γενοκτονίας(δεν ήταν εφεύρεση ενός μυαλού αλλά πολλών επί σειρά ετών).Εξάγουμε λοιπόν δύο σημαντικότατα ιστορικά συμπεράσματα από την έρευνα του Χόρτον, τα οποία αφορούν τις γενοκτονίες που διέπραξαν οι Τούρκοι εναντίον Ελλήνων και Αρμενίων.

Το πρώτο είναι ότι οι Τούρκοι ως έθνος και επί σειρά ετών συνέλαβαν στο μυαλό τους τη διάπραξη της γενοκτονίας προκειμένου να εξαφανίσουν έθνη και λαούς που πολύ απλά τους θεωρούσαν καλλιτέρους από αυτούς. Δεν ήταν απόφαση ενός, ήταν η γενοκτονία θέληση καταγεγραμμένη στο υποσυνείδητο των επί σειρά ετών αποδεκτών ηγετών του τουρκικού λαού, ήταν συνειδητή πράξη που εκτυλίχθηκε και ολοκληρώθηκε μέσα στη διάρκεια πολλών χρόνων. Η γενοκτονία των μικρασιατών ήταν ενσυνείδητη δολοφονία και το γεγονός ότι ήταν απότοκο γεγονός πολλών ετών την καθιστά πραγματικά απάνθρωπη.

Το δεύτερο ήταν το ότι ήξεραν πώς σε καμία των περιπτώσεων δεν θα μπορούσαν να συναγωνισθούν την αξιωσύνη των Ελλήνων και γι αυτό τους εξαφάνισαν με τον πλέον απάνθρωπο τρόπο. Απόδειξη σε όλα αυτά αποτελεί η πορεία των Φαναριωτών, οι οποίοι έπαιξαν τέτοιο πολιτιστικό και πνευματικό ρόλο στην οθωμανική αυτοκρατορία που Τούρκοι ποτέ δεν θα μπορούσαν. Ειδικά μετά τη συνθήκη του Κιουτσούκ-Καϊναρτζή οι Τούρκοι είδαν την οικονομική και πολιτιστική εξέλιξη των Ελλήνων κυριολεκτικά να απογειώνονται, κατάλαβαν ότι μόνο με τον απάνθρωπο τρόπο της βίας θα μπορούσαν να τους νικήσουν. Κάτι που έκαναν.

Ας συνεχίσουμε την έρευνά μας. Στην τουρκόφιλη εφημερίδα «Progres de Salonique" που εκδιδόταν τότε στη Θεσσαλονίκη στη Γαλλική Γλώσσα, δημοσιεύθηκε ένα άρθρο το οποίο σε κάθε περίπτωση εκφράζει τα γενικότερα συναισθήματα των λαών της Ανατολής. Αυτά τα συναισθήματα επιδεινώθηκαν για τους μη Τούρκους αφ΄ ής στιγμής ανήλθε ο Κεμάλ. Έλεγε λοιπόν το άρθρο εκείνο: *«Μέσα σε τρία χρόνια η Ανατολή εξέπληξε τον πολιτισμένο κόσμο κατά θαυμαστό τρόπο δύο φορές και από τα δύο άκρα της. Την πρώτη φορά με τη μεγάλη νίκη που κέρδισαν οι Ιάπωνες εις βάρος του πιο ισχυρού από τους λαούς της Δύσης και τελευταία με τη θαυμαστή επανάσταση που έγινε στην Τουρκία. Πράγματι αποτελεί θαύμα αυτό που συντελείται σήμερα. Δεν ημπορεί να συγκριθεί η σημερινή Ανατολή με την Ανατολή όπως αυτή ήταν πρίν από δέκα χρόνια. Το πιο περίεργο είναι ότι…επί κεφαλής της κινήσεως αυτής θα βρεθούν οι λαοί που ανήκουν στην ίδια φυλή, τη Μογγολική. Ο καθένας από αυτούς κατέχει το αναμφισβήτητο δικαίωμα στην ηθική και διανοητική επικράτηση επάνω στις μεγάλες χώρες μέσα στις οποίες επεκτείνεται η επιροή των».*

Άρα λοιπόν η Μικρασιατική Γενοκτονία όπως και η Ποντιακή και Αρμενική είναι η τελική επικράτηση των απογόνων της Μογγολικής φυλής στα μέρη που θεωρούσαν ότι τους ανήκαν ιστορικά. Ήταν- σύμφωνα πάντα με την εφημερίδα- η ηθική (το πρέπον σαν να λέμε) και η διανοητική(με πλήρη σκέψη πραγματοποιηθείσα) επικράτηση των μουσουλμάνων Τούρκων επάνω στα εδάφη εκείνα τα οποία τα θεωρούσαν ιστορικά δικά τους. Ήταν δηλαδή όλες αυτές οι Γενοκτονίες μία συνέχεια των ιστορικών μαχών από την αρχαιότητα έως σήμερα που δόθηκαν σε αυτούς τους τόπους, με σκοπό την κυριότητα επάνω στα συγκεκριμένα μέρη. Μέχρι εδώ όλα καλά. Με βάση όλα τα παραπάνω καταλαβαίνουμε ότι οι γενοκτονίες ήταν ιστορικά προβλέψιμες. Γιατί η Ελληνική ηγεσία(από το Βενιζέλο έως το Βασιλέα) δεν προστάτευσαν τους πληθυσμούς προβλέποντας όλα όσα θα ακολουθούσαν.

Διότι τι πραγματικά σημαίνει ότι οι συντελεσθείσες Γενοκτονίες ήταν ιστορικά προβλέψιμες; Σημαίνει ότι καταρχήν οι Μεγάλες Δυνάμεις δεν θα έκαναν τίποτε για να τις εμποδίσουν αν και τις ήξεραν από καιρό πρίν. Σημαίνει ότι επειδή θα συνέβαιναν έπρεπε οι Έλληνες να ασφαλισθούν έναντι του Κεμάλ. Είτε με οργάνωση της Σμύρνης, χωρίς να προχωρήσουν περαιτέρω, είτε με σταθερές εσωτερικές συμμαχίες(δεν υπήρχε κανένας λόγος να συμβεί και πάλι η εσωτερική διάσπαση μετά τις εκλογές του 1920).Τίποτε όμως από αυτά δεν συνέβη με τα γνωστά

αποτελέσματα.

Ας δώσουμε και κάποια πρακτικά στοιχεία που παραδίδει ο Χόρτον προκειμένου να φανεί το εσκεμμένο του όλου πράγματος, το οποίο όπως ήδη είπαμε ήταν προϊόν πολύχρονου σχεδιασμού (από τους σουλτάνους έως τον Κεμάλ, με κοινό παρονομαστή τη βούληση των Τούρκων να κυριαρχήσουν σε ό,τι αυτοί ονόμαζαν και σφετεριστικά θεωρούσαν ως χώρο τους εθνικό).Συνοψίζοντας ο συγγραφέας τα γεγονότα που οδήγησαν στην πυρπόληση της Σμύρνης(και το γεγονός αυτό ακόμη της πυρπόλησης φανερώνει την επιθυμία των Τούρκων να εξαφανίσουν κάθε τι το Ελληνικό από προσώπου γής) μας αναφέρει ότι οι δρόμοι πού πήγαιναν στην Αρμενική συνοικία φυλάσσονταν από Τούρκους στρατιώτες φρουρούς και δεν επιτρεπόταν σε κανέναν να εισέλθει εκεί όσο διαρκούσε η σφαγή.Επίσης ένοπλοι Τούρκοι στρατιώτες μπήκαν στη συνοικία αυτή που φυλασσόταν καλά, και τη διέσχιζαν από το ένα άκρος έως το άλλο διαπράττοντας φριχτές σφαγές, λεηλασίες και κάθε άλλου είδους βιαιοπραγίας.

Αναφέρεται ότι τοποθετήθηκαν μικρές βόμβες κάτω από το λιθόστρωτο στο ευρωπαϊκό τμήμα της Σμύρνης προκειμένου αυτές να εκραγούν και να αποτελέσουν ένα συμπληρωματικό παράγοντα στο έργο της καταστροφής. Ήδη οι Τούρκοι στρατιώτες είχαν περιλούσει τα πάντα με πετρέλαιο, οι εκρήξεις από τις βόμβες σε σχέση με το πετρέλαιο θα προχωρούσαν πολύ γρήγορα τη φωτιά και την καταστροφή. Έριξαν μάλιστα πετρέλαιο μπροστά στο Αμερικανικό Προξενείο προκειμένου και αυτό να το κάψουν. Ο κ. Νταΐϊβις πρόεδρος τμήματος του Ερυθρού Σταυρού έβαλε το χέρι του στο χώμα και πήρε μέρος από αυτό το οποίο μύριζε πετρέλαιο. Όλα ήταν τέλεια σχεδιασμένα, και ο σκοπός ήταν ένας: Να εξαφανισθούν οι Έλληνες και οι Αρμένιοι από τα μέρη εκείνα στα οποία παραδοσιακά είχαν αφήσει δείγματα λαμπρού πολιτισμού.

Εν κατακλείδι η σπουδή της ιστορίας είναι το σημείο εκείνο που ενώνει το παρελθόν με το μέλλον ενός ανθρώπου, ενός λαού, ενός ολοκλήρου Έθνους.

*Ο Βασίλειος Μακρυπούλιας είναι δρ. φιλοσοφίας.

Πηγή: www.antibaro.gr/